

РОСІЮ ТРЕБА ПРИНИЗИТИ В УКРАЇНІ

Слухаючи різні дискусії (здебільшого не для протоколу) тут, у Вашингтоні, округ Колумбія, я вражений, скільки людей боїться перемоги України над Росією. Жоден аргумент, який я чую, не має сенсу. Захід має надати Україні якомога більше зброї, щоб допомогти їй перемогти Росію.

Один аргумент, який я часто чую, полягає в тому, що війна не може поширюватися. Це так, але війна поширюватиметься, навіть якщо Росія і не програє. Якщо Володимир Путін зможе зробити це у військовому форматі, то він піде на Молдову, а потім продовжить рухатися далі. Тож єдиний спосіб припинити його війну – це повністю підтримати Україну.

Дехто промовляє: «Усі війни закінчуються перемовинами. Ми маємо підтримувати стосунки з Путіним». Це неправда. Багато війн закінчуються капітуляцією (Друга світова війна, війна в Іраку), припиненням вогню (війна в Кореї, війна Японії з ССРСР) або революцією (Російська імперія в Першій світовій війні). До Путіна треба ставитися, як до Гітлера чи Саддама Хусейна, як до міжнародного військового злочинця.

Багато хто вважає лінію зіткнення 23 лютого 2022 року законним російсько-українським кордоном, але це не так. З 2014 року Росія вела війну низької інтенсивності, яка не принесла миру. Путін вважав цю межу відправною точкою для своєї нової загарбницької війни. Усі загарбані Росією території мають бути повернуті Україні. Ми не повинні погоджуватися на здобутки завойовника.

Багато хто сприйняв російський аргумент щодо того, що Крим є внутрішньоросійським. Але це не так. Він був завойований Катериною II у 1783 році, а ССРСР передав його Україні 1954 року. Російське населення в Криму є результатом советських і російських етнічних чисток, яким не можна потурати. Кримські татари і Туреччина мають значно давніші претензії на Крим.

Починаючи з 1997 року Росія орендувала в Україні військово-морську базу в Севастополі. Це стало серйозною помилкою для безпеки України. Юридично Севастополь

постійно був українською територією, проте його оренда сприяла окупації Криму Росією в лютому та березні 2014 року. У грудні 1991 року населення Севастополя й Криму проголосувало за належність до України.

Дехто вважає, що Україна має віддати частину території Росії, аби заспокоїти Путіна. Однак він хоче всю Україну, тому будь-яка поступка Путіну призведе лише до нового російського нападу на Україну. Росію треба перемогти.

Абсурдно, але дехто навіть припускає, що Крим чи Донбас можуть стати «замороженим конфліктом», аби задовольнити Путіна – начебто «заморожені конфлікти», такі як Придністров'я, Абхазія та Південна Осетія, були бажаними. Найкращим результатом цієї війни міг би бути той, якби всі російські «заморожені конфлікти» вирішилися шляхом виведення російських військ.

Основний аргумент, здається, пов'язаний із запитанням: «Що робитиме Путін?» Люди, які ставлять це питання, не розуміють, що в Україні задіяна вся військова потуга Росії, і що її б'ють. Переможений Путін не може зробити багато. Небезпека полягає в тому, що він не зазнав поразки. Путін навряд чи використає ядерну зброю, тому що це означатиме: він та його генерали загинуть. Пам'ятайте: Гітлер ніколи не використовував свою хімічну зброю, тому що не бачив, яким чином вона може йому допомогти. Натомість покінчив життя самогубством.

Дехто боїться дестабілізації Росії і прагне зберегти Путіна при владі як запоруку стабільності. Але Путін продемонстрував, що він усе ж є джерелом міжнародної нестабільності та клептократичного деспотизму. Такий режим не можна підтримувати. Як можна сприяти жахливому придушенню росіян Путіним? Путіну місце у в'язниці.

Багато хто боїться розпаду Росії, аналогічно як президент Джордж Буш-старший боявся розпаду ССРСР і навіть 1991 року подався в Україну, щоб у своїй промові, яка увійшла в історію під назвою «Котлета по-київськи» (Chicken Kyiv speech), агітувати проти українського націоналізму. Ми не маємо права повторити його помилку. Нехай ті народи, які хочуть, таки вийдуть зі складу Російської Федерації.

Як стверджує російський опозиційний політик у вигнанні Леонід Гозман, ідеальним результатом є те, що Росія зазнає поразки і буде змушена капітулювати, як це зробила Німеччина в 1945 році. Проблема розпаду ССРСР у 1991 році полягала в тому, що він був надто мирним; Росіяни не відчували поразки. Вони не розуміли, чому розпався ССРСР.

Тому російські настрої еволюціонували, як у Веймарській Німеччині в міжвоєнний період. Росії потрібна капітуляція, справжнє приниження, аби більшість росіян зрозуміла, що вони мають переосмислити і засудити агресивного військового злочинця Путіна. Про це влучно зазначив президент Байден у своїй чудовій минулорічній березневій промові у Варшаві: «Ця людина не може залишатися при владі».

Тому Захід повинен якнайшвидше надати Україні все необхідне їй потужне озброєння (сучасні бойові танки, точні ракети дальньої дії та сучасні винищувачі), бо чим довше триватиме війна, тим болочішими будуть страждання.

Андерс АСЛУНД

<https://www.msn.com/>

Переклад з англійської Вікторії О. Романчук

